

Honing bezien vanuit de 4 elementen

Dit artikel is verschenen in de nieuwsbrief van het Antroposofisch Therapeuticum Leiden met de thematitel 'De noodzaak van Ijzer en Kwarts' in 2009

In dit themanummer staan ijzer en kwarts centraal omdat gekozen is het antroposofische geneesmiddel biodoron onder de aandacht te brengen. De samenstelling en werking van biodoron is in andere artikelen van deze nieuwsbrief beschreven. Aangezien er ook een voedingsmiddel aan dit geneesmiddel is toegevoegd vind ik het interessant om dit voedingsmiddel, de honing wat nader te onderzoeken en hierover te schrijven.

Voor mij als diëtiste kan ik wat betreft ijzer en kwarts, zwavel of honing de werking van deze stoffen in het lichaam beschrijven en waar het veel voorkomt, maar ook in deze nieuwsbrief kies ik ervoor om te beschrijven welke natuurkrachten er werkzaam zijn in honing. De krachten die werkzaam zijn in ijzer en kwarts worden door collega's belicht in andere artikelen. In welke verhouding komen aardekrachten, warmtekrachten, levenskrachten of het licht/luchtelement meer of minder voor en wat kan je dus van honing in dit geneesmiddel verwachten; hoe en waar werkt het in ons lichaam ondersteunend.

De 4 elementen zijn in de natuur overal in vele verschillende verhoudingen terug te vinden. Zo is het zo mooi om te zien nu dat het bloeiende fluitekruid zoveel van het luchtelement in zich draagt, de stengel is hol, tussen de bloempjes en blaadjes is véél lucht en licht kan de hele plant bereiken.

De 4 elementen zijn: aarde, water, lucht/licht en warmte.

Aardekrachten zijn duidelijk waarneembaar in de fysieke wereld, mineralen zijn rijk aan aardekrachten, ofwel alles in de natuur wat mineralen bevat of rijk is aan mineralen bevat meer of minder van het aarde-element/aardekrachten. Als de mens bloed heeft rijk aan het mineraal ijzer voelt die mens zich goed 'ge-aard' en is de aardekracht ook goed waarneembaar.

Water is de mens mee doordrenkt, dit element zijn we erg afhankelijk van. Hierin kunnen krachten stromen waar wij ons vitaal door voelen, water is de drager van vitaliteitskrachten. Met voldoende vitaliteit voelen wij ons fit en herstellen wij goed van ziekte of verwondingen en kan er voldoende celvernieuwing plaatsvinden. Water moet dus wel overal in ons lichaam aanwezig zijn, een voorstelling hiervan: tandglazuur bevat 2,7%, het skelet 44%, spieren 79% en de hersenen 90%. Naarmate de mens ouder wordt verzwakt de vloeistofhuishouding. De weefsels drogen uit en afvalstoffen zetten zich meer of minder af op de weefsels, hierdoor nemen de levenskrachten meer of minder af...

Meer en meer wordt bekend dat water drager is van krachten die in het water bepaalde vormpatronen aannemen. Deze vormpatronen kunnen zichtbaar gemaakt worden (de Japanner Masaru Emoto heeft hier veel interessant onderzoek naar gedaan). Udo Renzenbrink beschrijft het zo: in het water zijn organische vormen als oerbeeld reeds in aanleg aanwezig. In bepaalde bewegingen van het water worden structuren zichtbaar, die een directe overgang vormen naar de organische structuren van plant, dier en mens. Hij verwijst ook naar een vers van Goethe:

*En zou het water zich ontvouwen
Het zou zich direct
In een levende gestalte hullen*

We kunnen dus zeggen dat water vormgevende krachten in zich draagt. De afbeelding van de bovenkant van de hartspier laat iets heel bijzonders zien, wetende dat spieren voor 79% uit water bestaan en vormgevende krachten in zich draagt:

Zo draagt elk element, dus ook aarde, lucht/licht en warmte bepaalde vormgevende krachten in zich.

Bij beschrijving van krachten in honing kom ik straks vooral op licht- en warmtekrachten.

Zo is er een prachtig samenspel van de 4 elementen tussen de bloemetjes en de bijen. De plantenwereld met de voor de bijen zo aantrekkelijke bloemetjes is het meest rijk aan aarde en water krachten (lucht/licht en warmte krachten zijn minder overheersend aanwezig, maar bij zaadvorming is van deze elementen wel veel waarneembaar; een zaad is immers olierijk er is warmte opgeslagen...) De bijen zijn meer de bewoners van het licht-lucht-warmte gebied en de planten meer de bewoners van het aarde-water-koude gebied.

Rudolf Steiner schreef over de instectenwereld en plantenwereld een treffende mooie spreuk:

*Zie daar de vlinder (de bij),
Hij is een door de kosmos bevrijde bloem.
Zie daar de bloem,
Zij is een door de zwaartekracht gebonden vlinder (bij)*

De relatie van de bijen met de warmte

De bijen ontwikkelen zich in de warmte van het broednest, het is er zo'n 35 - 37°C.

Bijen worden ook wel eens als warmtekunstenaars beschreven. Wanneer het volk te warm wordt, nemen individuele bijen warmte op en gaan buiten in de schaduw zitten afkoelen. Andere bijen halen water en brengen dat naar plekken waar het te warm is, zodat verdamping ervan voor afkoeling zorgt. Wanneer het te koud is,

verwarmen individuele bijen zich door met hun vliegspieren te bewegen, zonder dat daarbij hun vleugels werken. Zo ontstaan er warmtepunten in het volk, die daar waar het te koud is, verwarming brengen.

Honing heeft intensief contact met deze warmte en is in staat de warmte op te slaan, vandaar dat honing op de mens verwarmend werkt.

De relatie van de bijen met licht/lucht

Door de lucht, bij daglicht vliegen de bijen af en aan om nectar te verzamelen, samen met een beetje bijengif en eigen fermenten wordt dit opgeslagen in de honingraat in de korf. De raat heeft een typische zeshoekige vorm, hierin rijpt de nectar en het bijengif tot honing. De raten bevatten veel kiezel en kiezel is rijk aan lichtkrachten (kijk maar eens naar het kiezelrijke bergkristal, veel licht is hierin waarneembaar). Lichtkrachten werken mee aan het tot kristallen vormen en tot zeshoeken vormen in het geval van de honingraat. Deze lichtkrachten werken weer in op de honing en zo kwalificeren wij honing als een drager van lichtkrachten. Nectar van de bloemen is natuurlijk ook door zonlicht gevormd en zo ook drager van lichtkrachten.

Nog iets bijzonders t.a.v. licht en lucht en de bij: de afzonderlijke bij is door de natuur met bijzondere organen begiftigd. Daarbij vallen allereerst de vijf grote, krachtige ogen op. Aan beide zijden van de kop zitten de indrukwekkende zogenoemde facetogen en op het voorhoofd zitten nog drie ogen, die dezelfde bouw hebben als het menselijk oog. Als tast- en reukorganen bezitten de bijen twee achtledige voelsprieten. De kleine kop is dus rijk aan zintuigen. Maar ook de ademhaling is door tien ademhalingsorganen in borst en onderlijf sterk vertegenwoordigd en doordringt het hele lichaam. Daardoor is een geweldige uitwisseling met het element lucht mogelijk, hetgeen van belang is voor de honingbereiding.

In een geneesmiddel als biodoron wat tegen migraine wordt voorgeschreven werkt dus de honing verwarmend op de mens en warmte is ontkrampend. Migraine kan makkelijk ontstaan bij mensen die onvoldoende heldere gedachten hebben. De lichtkrachten uit de honing helpen om gedachten uit te kristalliseren en te verhelderen. Vervolgens kunnen heldere gedachten bijdragen tot een goede verbinding van de geest, het Ik, met het lichaam. Het Ik (het geestelijke licht) kan weer grip krijgen op de omhooggestuwde krachten vanuit de stofwisseling en het middengebied naar het hoofd. Het beetje suiker uit de honing maakt het eveneens mogelijk om het Ik in het lichaam te brengen (bloedsuiker is de drager van het Ik).

Voor honing als voedingsmiddel is 1 of 2 theelepels voldoende om met name de ouder wordende mens te beschermen tegen verouderingsprocessen. Eet de honing koud (niet boven de 37graden celcius) en kies een goede kwaliteit. Bij goedkope honingsoorten is de bij in de winter gevoerd met suikerwater.

Noodkreet van de bijen...

De bijenvolken hebben het niet makkelijk in deze tijd. De levensomstandigheden zijn op veel plaatsen slecht. Intensieve landbouw, vervuiling en waarschijnlijk ook het mobiele telefoonnetwerk zijn grote bedreigingen voor de bijen. Veel bijenvolken hebben te maken met de varraomijt en de verdwijnsiekte. In april

stond een artikel in het wetenschapskatern van het NRC dat de verdwijnsiekte mogelijk wordt veroorzaakt door het gebruik van bepaalde pesticiden die de bij binnenkrijgt met het bezoeken van de bloemen. In verschillende landen is om die rede deze pesticide verboden. In Nederland daarentegen heeft het College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen de gebruiksmogelijkheden van deze stoffen gestaag verruimd!!

Wel 80% van de bloeiende planten is afhankelijk van de bijen voor bestuiving, dit geldt ook voor onze consumptiegewassen!!

Bronvermelding:

Diverse uitgaven van het tijdschrift 'Dynamisch Perspectief', over biologisch dynamische landbouw en voeding

Udo Renzenbrink: 'Voeding voor de ouder wordende mens'

Wetenschapsbijlage NRC van 18-04-2009

Judy van den Berg